U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců JUDr. Tomáše Foltase a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce: **J. T.,** zastoupen Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem, se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje,** se sídlem třída Tomáše Bati 21, Zlín, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 30. 5. 2018, č. j. 29 A 88/2016 – 33,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek ve výši **5 000 Kč**, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám jeho zástupce Mgr. Jaroslava Topola, advokáta, do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Rozsudkem ze dne 30. 5. 2018, č. j. 29 A 88/2016 – 33, Krajský soud v Brně zamítl žalobu, kterou se žalobce domáhal přezkumu a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 4. 2016, č. j. KUZL-26409/2016. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí ze dne 17. 12. 2015, č. j. MUUH-DSA/55149/2015/PrchJ, jímž Městský úřad Uherské Hradiště shledal, že žalobce porušil § 10 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), a dopustil se tak správního deliktu provozovatele vozidla podle § 125f odst. 1 téhož zákona.

[2] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu blanketní kasační stížnost, ve které navrhl zrušení napadeného rozsudku a vrácení věci krajskému soudu k dalšímu řízení. V kasační stížnosti také uvedl, že ji doplní na výzvu soudu ve lhůtě soudem stanovené.

[3] Takto formulovaná kasační stížnost nebyla věcně projednatelná, neboť neobsahovala žádný konkrétně vymezený důvod, pro který stěžovatel napadl rozhodnutí

krajského soudu. Usnesením ze dne 10. 7. 2018, č. j. 7 As 247/2018 – 15, Nejvyšší správní soud vyzval stěžovatele k odstranění této vady ve lhůtě 1 měsíce od doručení tohoto usnesení a poučil jej, že pokud vady kasační stížnosti neodstraní a v řízení nebude možné pro tyto nedostatky pokračovat, soud kasační stížnost odmítne. Usnesení bylo zástupci stěžovatele doručeno dne 12. 7. 2018. Lhůta ke splnění povinnosti tak uplynula v pondělí 13. 8. 2018, aniž by stěžovatel na výzvu soudu reagoval.

[4] Stěžovatel tedy nevymezil konkrétní a věcně projednatelné důvody, pro které napadl rozsudek krajského soudu. Protože nebylo možné pro tento nedostatek pokračovat v řízení, Nejvyšší správní soud odmítl kasační stížnost za použití § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s.

[5] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[6] Podle § 10 odst. 3 věta třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. Protože kasační stížnost byla odmítnuta, aniž by bylo nařízeno jednání, Nejvyšší správní soud rozhodl o vrácení soudního poplatku.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. srpna 2018

Mgr. David Hipšr
předseda senátu